

helység2 Ítéletábla

Az ügy száma: Pf.V.20.003/2023/4.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2, ügyintéző:ügyvéd1 ügyvéd)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

az alperes által 28. sorszám alatt

A per tárgya:

sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

25.P.21.006/2021/27/II. számú ítélet

R é s z í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét részítéletnek tekinti és azt helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 48.000 (negyvennyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő 60. nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéletábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett alperes adóazonosító számát fel kell tüntetni.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2017. júliusától állt jogviszonyban a Kft.-vel mint orvoslátogató. A kft. munkatársai a budapesti irodában havonta, kéthavonta jelentek meg, egyénileg végezték a munkát, ezért a kft. a munkatársak részére évi rendszerességgel csapatépítő tréninget szervezett. 2018. szeptember 11. napján tartották az alperes által működtetett parkban a csapatépítő tréninget, ennek megszervezésével a Kft., a Zrt.-t bízta meg. A csapatépítő tréningen kizárólag a Kft. munkatársai vettek részt, ők írták alá a park használatát megelőzően az alperes által előírt nyilatkozatot is. A csapatépítő tréning során azok a munkatársak, akik a park élményelemeit kívánták használni, csapatokba osztpva a pályák teljesítése során egymással versenyeztek. Ezt megelőzően az oktatópályán történt meg a park munkatársai részéről a résztvevők oktatása, az oktatás a részvételhez szükséges felszerelések kiosztását, az abba való beöltöztetést, valamint a felszerelések biztonságos használatának elsajátítását jelentette. Megtanulták a résztvevők, hogyan lehet a részükre biztosított felszereléssel a pályákon biztonságosan mozogni, a pályákra „felkötni”. Az oktatás végén az oktatópályán egy csúszást kellett végrehajtani, amely alapján a park alkalmazottai meg tudták ítélni, hogy ki az, aki az élményelemeket, a mászást teljesíteni tudja.
- [2] Az oktatást követően kezdték meg a csapatok a park animátoraival a pálya teljesítését. A felperes csapatával együtt teljesítette a feladatokat, a pályákat, majd a mászást követően a programban résztvevő valamennyi személynek lehetősége nyílt arra, hogy az ún. x csúszdát kipróbálja, amit a többi elemtől elkülönültek az ún. kilátótoronyba felmászva lehetett teljesíteni. A csúszda a kilátótorony tetejéről indul, ami kb. 10-15 méter magasságban van, a csúszda hossza kb. 50 méter, az érkezési oldal az indulási oldalnál valamivel lejjebb került egy fán kialakításra, az indulási és érkezési pont között egy drótkötél került felfüggesztésre úgy, hogy ún. hasa van, ez biztosítja a fékezést a csúszda használata során. A csúszda használója amikor elindul, akkor először begyorsul, majd ahogyan elér a drótkötél hasa alá, egy emelkedőrész következik, ami a fékezés funkcióját látja el. A drótkötél hasa, íve úgy került kialakításra, hogy az engedélyezett legkisebb és legnagyobb súlyú ember is biztonságosan használhassa azt. Az érkezési oldalon a fán ütközésselnyelő szivacsok kerültek felszerelésre.
- [3] A felperes a csúszda használata során úgy érkezett meg az érkezési oldalon a platformra, hogy a jobb lába megsérült, a sérülés folytán fellépő fájdalom miatt többször elájult, nem tudott lejönni az érkezési platformról, úgy kellett kötélen leengedni, majd mentőt hívtak hozzá. A mentő a helysége kórházba szállította, ahol megállapították, hogy a jobb oldali bel- és külboka, valamint a lábszárcsont eltört, emellett a felperes idegszalagszakadást is szenvedett. A sérülés súlyossága miatt azonnali műtétet javasoltak. A felperes a műtétet a helysége2 Tudományegyetem Klinikáján kérte elvégeztetni, így a helysége1 kórházban a sérült lábát begipszelték, az átszállítást a család oldotta meg. A felperest még aznap, 2018. szeptember 11. napján megműtötték, a műtétet követően a harmadik napon távozhata haza, ezt követően tíz hétig fekvőgipszet viselt, majd azt követően járógipszet, utána rehabilitáción kellett részt vennie, a balesetet követően egy évig táppénzen volt.
- [4] A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes az általa működtetett park üzemeltetése során 2018. szeptember 11. napján megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát, kérte 5.000.000 forint sérelemdíj és 1.892.085 forint kártérítés megfizetésére kötelezni az alperest, késedelmi kamattal terhelten. A keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjára, a Ptk. 2:53.§-ára, a Ptk. 6:123.§-ára, a Ptk. 6:137.§-ára, a 6:142.§-ára, a 6:143.§-ára és a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdésére alapította. Másodlagos kereseti kérelmében kérte szintén a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi joga sérelmének megállapítását, és az alperest 5.000.000 forint sérelemdíj és 2.892.085 forint kártérítés megfizetésére kötelezni. A

másodlagos kereseti kérelmét a Ptk. 6:535.§-ára, valamint az 6:518., 6:519., 6:520. és 6:522.§-ára alapította.

- [5] Az elsődleges kereseti kérelme kapcsán kérte annak megállapítását, hogy az alperes és közte egy atipikus fogyasztói szerződés jött létre a kalandpark eszközeinek használatára, függetlenül attól, hogy a Kft.. fizette a jegyárat. Az alperes a szerződésben vállalta az eszközök biztonságos használatát, a felperes az utasítások betartása mellett is sérülést szenvedett, az alperes szerződésszegést követett el, megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát, ezért köteles sérelemdíjat fizetni, illetve szerződésszegés folytán a felperest ért károkat megtéríteni.
- [6] A másodlagos kereseti kérelme körében utalt arra, hogy amennyiben a bíróság álláspontja szerint szerződés nem jött létre, úgy a szerződésen kívül okozott kárért a veszélyes üzemi felelősség szabályai szerint köteles az alperes helytállni és a sérelemdíjat, illetve a kártérítést megfizetni.
- [7] Az alperes az érdemi ellenkérelmében elsődlegesen kérte az eljárás megszüntetését és az ügy áttételét a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező helységi Járásbíróságra, másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes rossz alperest jelölt meg keresetében, miután az alperes sem a felperessel, sem a felperesi Kft.-vel nem áll jogviszonyban, a szolgáltatást nem ők rendelték meg tőle. Érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját és összecszerúságát is, álláspontja szerint felróható magatartást nem tanúsított, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható volt, a felperes a saját felróható magatartása a Ptk. 1:4.§ (2) bekezdésébe ütközik. A felperes önkéntes, írásbeli kockázatvállalása, kifejezett és konkrét joglemondása kizárja az alperes kártérítési felelősségét, a felperestől elvárható volt, hogy úgy járjon el, hogy a saját testi épségét ne veszélyeztesse.
- [8] A másodlagos kereseti kérelem körében kifejtette, nem folytat fokozottan veszélyes tevékenységet, a kalandpark nem minősül veszélyes üzemnek, szabadidős, illetve rekreációs jellegű a tevékenység. Utalt arra is, hogy a károkozás jogellenességét kizárja, ha a kárt a károsult beleegyezésével okozta, illetve mentesül a felelősség alól, ha a kárt olyan elháríthatatlan ok idézte elő, amely a fokozott veszélyes tevékenységen kívül esik.
- [9] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes az általa működtetett park üzemeltetése során 2018. szeptember 11. napján megsértette a felperesnek a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogait. Nem fogadta el az alperes hatásköri kifogását, utalt arra, hogy a felperes személyiségi joga megsértése megállapítását is kérte, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 20.§ (1) és (4) bekezdése szerint a per a törvényszék hatáskörébe tartozik.
- [10] Kifejtette, hogy a perbeli esetben az alperes által nyújtott szolgáltatás a park élményelemeinek használatát jelentette, értelemszerűen ezt természetes személyek tudják igénybe venni, gazdasági társaságok nem. Az alperes által nyújtott szolgáltatást ténylegesen természetben a felperes vette igénybe, ő használta az élményelemeket, ennek okán a felperes és az alperes között jött létre a szolgáltatási szerződés, függetlenül attól, hogy azt ki rendelte meg és ki fizette ki a belépőjegy árát. A felperes az aláírt felelősségi nyilatkozatban elfogadta a kalandpark megfelelő és biztonságos használatára vonatkozó szabályokat, és úgy nyilatkozott, hogy fizikai és szellemi képességei lehetővé teszik, hogy az alperes által meghatározott biztonsági követelményeknek megfelelően használja a pályát. Azt is tudomásul vette, hogy amennyiben nem az alperes előírásai szerint használja a pályát, s ezzel kárt okoz, a kártérítési felelőssége fennáll. A felperes tehát nem mondott le arról a jogáról, hogy amennyiben az alperes által meghatározott szabályok és előírások szerint használja az élményelemeket és ennek ellenére megsérül, úgy azt az alperessel szemben nem érvényesíti.

- [11] A meghallgatott tanú1 és tanú2 tanúk a felperes előadását egyértelműen igazolták, a felperes a sérülését a csúszda használata során, az érkező platformnál, érkezéskor szerezte. Az alperesi parkigazgató, tanú3 elismerte, hogy a felperest nem figyelmeztették arra, hogy esetleg alkatánál fogva ne vegye igénybe a szolgáltatást. tanú4 kalandparkot építő és élményelemeinek javítását végző kft. alkalmazottja elismerte azt, hogy ha olyan szerencsétlen szögben érkezik a résztvevő lába az érkezési platformra, ami olyan erőhatást fejt ki, sérülést is okozhat. A park használatbavételekor meghatározott feltételeknek a felperes megfelelt, az alperes által működtetett internetes honlap tájékoztatása szerint különleges fizikai erőnlét nem, csak bevállalás és kalandvágy szükséges a pályák teljesítéséhez. A csúszda az alperes ellenőrzési körébe tartozik, az alperes nem tett meg mindent annak érdekében, hogy szerződészerűen teljes biztonsággal biztosítsa a felperes részére a park használatát, erre tekintettel megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát, így helytállni köteles.
- [12] Az elsőfokú bíróság közbenső ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen kérte annak anyagi jogi felülbírálata körében a megváltoztatását és a kereset elutasítását. Másodlagosan a Pp. 381.§-a alapján kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasítani, amennyiben az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése a másodfokú eljárásban nem orvosolható. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdését, 2:52.§ (1) bekezdését, a 2:53.§-át, valamint a 6:123., 6:131., 6:142., 6:143.§-át jelölte meg.
- [13] Kifejtette, az elsőfokú bíróság közbenső ítélete téves, megalapozatlan, helytelen ténybeli és jogszabályi értelmezésekkel, a periratoknak és a bizonyítékoknak ellentmondó téves, kirívóan okszerűtlen következtetést vonva le állapította meg azt, hogy megsértette a felperes személyiségi jogát. Változatlanul fenntartotta azt az érvelését, hogy a felperessel nem áll szerződéses jogviszonyban, így nem sérthette meg a szerződésben vállalt kötelezettségeket. Az elsőfokú bíróság nem jelölte meg azt a jogszabályi kötelezettséget, amelyet az alperes megsértett, a közbenső ítélet nem tartalmazza azt a tevékenységet vagy tényleges mulasztást, amely az alperes felróható magatartásának minősül. Ezt a felperes sem jelölte meg a kereseti kérelmében. Az elsőfokú bíróság nem részletezte, hogy a felelősségvállalási nyilatkozatot miért hagyta figyelmen kívül. Az élményelemeket mindenki a saját felelősségére használja, az alperest felelősség e körben nem terheli, a házirend előírásai a bejáratnál megismerhetők. A felperes által aláírt felelősségvállalási nyilatkozat kötelelemkeletkeztető, konkrét célzott kötelezettségvállalást tartalmaz, a részvétel önkéntes jellegvállalása egyben azt feltételezi, hogy részéről beleegyezik azok kockázatába is. A felperes az őt terhelő kármegelőzési kötelezettségét felróható módon megszegte, a károsulti közrehatás eredménye a kárfelelősség megszűnése. Az állított szerződésszegést a felperes magatartása, mint ellenőrzési körön kívül eső előre nem látható körülmény okozta, az alperestől nem volt elvárható, hogy a körülményt elkerülje, a kárt elhárítsa. A felperes nem bizonyította, hogy a sérülése az élményelem használata során következett be, a helység1 Kórház és Rendelőintézet ambulás kezelőlapján ugyanis az szerepel, hogy esés következteben keletkezett.
- [14] Az alperes a szükséges előírásokat, kötelezettségeket teljesítette, az érkezési oldalon még külön ütközésselnyelő szivacsot is felszerelt, ami nem kötelező jellegű biztonsági megoldás. 2008. óta több százezer ember használta ezt az élményelemet, baleset még nem történt. A tanúsítvány kiadása előtti kipróbálások során egy maximum 100 kilogrammos súlyú ember kötelezően tesztelte a x csúszdát, és még ebben az esetben is kizárt az ütközés. tanú2 és tanú5 a balesetet nem látta, arra utólagos következtetésekből tettek tényállítást. A Pp. 4.§ (2) bekezdése szerint a tények állítása és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a felperest terhelte, őt terhelte annak a bizonyítása, hogy az alperes olyan egészséget károsító mulasztást vagy magatartást tanúsított, amely megsértette a felperes

testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát. Nem tekinthető egészséget károsító mulasztásnak vagy magatartásnak az, ha a felperes egyéni fizikai jellemzőgörbéi vagy képességei alapján feltehetően a csúszda érkezési oldalán rossz szögben, egy adott pillanatban szerencsétlenül tarthatta a lábát.

- [15] A Pp. 381.§-ára alapított másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) és d) pontját, okszerűtlenül minősítette a bizonyítás eredményét, okszerűtlen a jogi következtetés.
- [16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy az alperes a kalandparkot üzemeltető gazdasági társaság, az általa nyújtott szolgáltatások tekintetében nyilvánvalóan szerződő fél, a felperes pedig mint a szolgáltatást igénybe vevő, szintén szerződő fél, így kettejük között jött létre a kalandpark szolgáltatásainak igénybevételére a szerződés. Az alperes szerződésszegő magatartása abban nyilvánul meg, hogy az atipikus szerződésben azt vállalta, a szolgáltatás igénybevétele garantáltan biztonságos. A bizonyítási eljárás során semmi olyan tény vagy körülmény nem merült fel, ami arra utalna, hogy a felperes az oktatáson elhangzottakat ne tartotta volna be, márpedig emellett sérült, így az alperes kártérítési felelőssége fennáll. A Ptk. 6:142.§-a folytán ugyanis a mentesüléshez nem a deliktualis felelősség körében értékelhető felróhatóság hiánya, hanem három együttes feltétel fennállása szükséges, amit az alperesnek mint szerződésszegőnek kell bizonyítania. Ez azonban sikertelen volt, a felperes a szabályokat betartotta, a balesetet nem az alperes ellenőrzési körén kívül eső, a szerződéskötés időpontjában előre nem látható körülmény okozta, az élményparkot készítő és javító cég alkalmazottja is elismerte, hogy minimális sérülésveszéllyel járhat a használat. A felperes megfelelt a házirendben előírt követelményeknek, fizikai állapota nem zárta ki annak használatát, erre utal az is, hogy az alperes munkatársai nem zárták ki a használatból. A felperes kellően bizonyította az eljárás során azt, hogy a csúszda használata során szenvedett balesetet, ezt megelőzően semmilyen sérülése nem volt, semmilyen erre utaló tény, körülmény nem merült fel. A csúszda használatát megelőzően több fizikai igénybevételt igénylő élményelemet gond nélkül használt, nyilvánvalóan, ha korábban sérülést szenvedett volna, ennek nem tudott volna eleget tenni.
- [17] A fellebbezés nem megalapozott.
- [18] Az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a perbeli határozatát közbenső ítéletnek, a rendelkező részben ugyanis – függetlenül a határozat indokolásában foglaltaktól – azt állapította meg, hogy „az alperes az általa működtetett park üzemeltetése során 2018. szeptember 11. napján megsértette a felperesnek a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogait”.
- [19] A Pp. 341.§ (1) bekezdése szerint, ha a keresettel érvényesített jog fennállása és az ennek alapján a felperest megillető követelés összege vagy mennyisége tekintetében a vita elkülöníthető, a bíróság a jog fennállását közbenső ítélettel előzetesen is megállapíthatja, a (2) bekezdés szerint a bíróság egyes kereseti kérelmek felől vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbírálandó egyes részei felől részítélettel is határozhat, ha a többi kérelem vagy a kérelemrész, illetve a beszámítás eldöntése végett további tárgyalásra van szükség.
- [20] A felperes az elsődleges és másodlagos kereseti kérelmében is kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogait, emellett kérte az alperest sérelemdíj és kártérítés megfizetésére kötelezni.
- [21] Akit személyiségi jogában megsértenek, a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés alapján a jogsértés ténye folytán az eset körülményeihez képest szankciók alkalmazását kérheti, és a Ptk. 2:52.§ (1)-(3) bekezdései szerint sérelemdíjra tarthat igényt. Ebből következően a sérelmet szenvedett személy valódi tárgyi keresethalmazatban kérheti a jogsértés megállapítását és a sérelemdíjat is. Mind a jogsértés megállapítására mind a sérelemdíj megfizetésére irányuló kérelem önálló

kereseti kérelem. Nincs annak akadálya, hogy a Ptk. 2:52. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felróhatóságtól független szankció (a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása) iránti kérelemről – ahogy az a jelen esetben is történt – a bíróság külön határozzon, az ilyen ítélet azonban a Pp. 341.§ (2) bekezdése szerinti részítélet, és nem a Pp. 341.§ (4) bekezdése szerinti közbenső ítélet.

- [22] Mindezek folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság „közbenső ítélet” megnevezésű határozatát részítéletnek tekintette. Felülbírálata során az alperes fellebbezését – függetlenül annak egyéb indokaitól – csak a személyiségi jogsértés megtörténtének megállapítása körében vizsgálhatta. Mindezek alapján mellőzi az elsőfokú határozat indokolásából az ezzel össze nem függő, a kimentés körében értékelendő jogi indokokat, a [49]-[64] és [67]-[79] bekezdéseket. Az itt részletezetteket felperes további kereseti kérelmei, a sérelemdíj és a kártérítés fizetése körében kell a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésére, illetve a Ptk. 6:142.§-ára figyelemmel az érdemi döntésnél értékelni.
- [23] Bár az alperes az ítélet hatályon kívül helyezését másodlagos fellebbezési kérelemként kérte, a másodfokú bíróságnak a Pp. 383.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezés elbírálásakor először abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes által megjelölt okból helye van-e az elsőfokú bíróság részítélete hatályon kívül helyezésének és új eljárásra, új határozat hozatalára utasításnak.
- [24] Az alperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének indokolása a tényekkel, peradatokkal, periratokkal és bizonyítékokkal ellentétes, a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésébe ütközik.
- [25] A Pp. 346. § (4) bekezdése szerint az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. Az (5) bekezdés szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.
- [26] Az elsőfokú bíróság részítéletében megtalálhatók a Pp. 346. (4) bekezdése szerinti tartalmi elemek. A jogi indokolás csak részben kapcsolódik a rendelkező részhez, az elsőfokú bíróságnak a felek jogviszonyával és a szerződésszegéssel kapcsolatos jogi álláspontját is tartalmazza, de ez nem teszi szükségessé a részítélet hatályon kívül helyezését, ezért a másodfokú bíróság érdemben döntött.
- [27] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az üzemeltetésében levő parkban nem biztosította a felperes részére az általa használt csúszda biztonságos használatát. A helyes érdemi döntést a másodfokú bíróság a következőkkel indokolja:
- [28] A Ptk. 2:42. § (2) bekezdése szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.
- [29] A személyiségi jogok védelme abszolút szerkezetű jogviszonyokon keresztül realizálódik. Az abszolút szerkezetű polgári jogi jogviszonyokra nem a pozitív természetű elvárások megfogalmazása, hanem - normatív és normán kívüli követelmények érvényre juttatásán

keresztül - tartózkodási kötelezettség előírása a jellemző. A Ptk. a személyiségi jogot általános jelleggel részesíti védelemben: védelmet nyújt a személyiségi jogok megsértésének mindenféle formája ellen. A Ptk. vélelmet állít fel arra nézve, hogy a mások személyiségi jogainak bármilyen megsértése vagy korlátozása jogellenes cselekmény, amelynek ellenkezőjét, a sértés elkövetésére való feljogosítottságot a sértő félnek kell bizonyítania.

- [30] Az, hogy a személyiségi jogok védelme abszolút szerkezetű jogviszonyokon keresztül realizálódik azt jelenti, hogy a személyiségi jogok megsértésétől mindenkinek tartózkodnia kell. Ezért nincs jelentősége a jogsértés megállapítása iránti kereset elbírálásánál annak, hogy a felperes és az alperes közt szerződéses jogviszony volt-e.
- [31] A Ptk. 2:43.§ a) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen az élet, testi épség és egészség megsértése.
- [32] Minden olyan magatartás (cselekvés és mulasztás) megalapozza a polgári jogi igény érvényesítését, amely az ember életét, egészségi állapotát vagy testi épségét sérti. A jelen esetben az alperes úgy tartózkodhat mások testi épségének megsértésétől, hogy gondoskodik az általa üzemeltetett kalandpark biztonságos használhatóságáról, arról, hogy a szolgáltatást igénybe vevők a park eszközeit súlyos sérülések nélkül használhassák.
- [33] A felperes a keresete ténybeli alapjaként azt állította, hogy az alperes által üzemeltetett és általa szolgáltatásként igénybe vett csúszda használata során 2018. szeptember 11. napján szenvedett balesetet és sérült a lába, azaz az alperes jogellenes magatartásként azt jelölte meg, hogy nem biztosította a park biztonságos használatát az általa meghatározott szabályok betartása mellett. A felperes e tényállítását sikerrel bizonyította. tanú1 és tanú2 a tanúvallomásukban mindketten úgy nyilatkoztak, hogy a felperes balesete az utolsó ún. x csúszdán történt, a felperesnek ezt megelőzően nem volt sérülése, nem esett el, a feladatokat végrehajtotta, a csúszda végpontjáról már nem tudott lejönni, úgy kellett onnan lehozni. tanú2 elmondta, hogy a felperest a csúszda érkezőpontjáról kellett leengedni, ehhez az aljnövényzetet is el kellett távolítani. A felperes a földet éréskor még mindig ájult volt. A felperes előadását támasztja alá az alperes munkatársának, tanú3nak a tanúvallomása is. Őt értesítették a x csúszdánál történt balesetről – a tanú sem elesést említett, sőt kiemelte, hogy mire odaért már a felperest lehozták a végpontról (25.P.21.006/2021/16. számú jegyzőkönyv 18. oldal első bekezdés). Nem teszi kétségessé a felperes előadását a helység1 Kórház-Rendelőintézet, illetve a helység2 Tudományegyetem Klinikai Központ ambuláns lapja, melyen azt tüntették fel, hogy a felperes a kalandparkban elesés folytán szerezte a sérülését, a tanúk vallomása azt kétséget kizáróan alátámasztja.
- [34] A felperes azzal, hogy bizonyította, az alperes által üzemeltetett csúszda használatakor a testi épsége sérült, bizonyította, hogy az alperes nem biztosított olyan körülményeket a csúszda használatához, amely kizárja a súlyos baleset bekövetkezését. Az alperes által hivatkozott – felperes által aláírt – felelősségvállalási nyilatkozatban a felperes nem járult hozzá a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi joga megsértéséhez.
- [35] A fentiekre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes azzal, hogy 2018. szeptember 11-én nem biztosította a felperes részére az általa üzemeltetett kalandparkban a csúszda biztonságos használatát megsértette a felperes testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát.
- [36] A másodfokú bíróság a fent kifejtett jogi indokok mellett az érdemben helyes elsőfokú részítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [37] Az alperes fellebbezése sikertelen volt, köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, mely áll az őt képviselő ügyvéd munkadíjából. Ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 30.000 forintban állapította meg. A másodfokú bíróság a pervesztes

alperest a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint feljegyzett eljárási illetéket fizesse meg. A 30/2017.(XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján tájékoztatja az Itv. 78. § (4) bekezdése szerinti esedékesség napjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról. Tájékoztatja továbbá arról is, hogy ha az illetékfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékről szóló törvény és az adóigazgatási eljárásokra vonatkozó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Pécs, 2023. február 16.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró